

[Industriministeren]

bringes gennem privatiseringer og omlægnin-
ger af visse erhvervsfremmeordninger. Etablerin-
gen af fonden forudsætter således, at der i
forbindelse med de igangværende finanslovs-
forhandlinger skabes tilslutning til finansierin-
gen af fonden.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne
til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale for-
slaget til det høje Tings velvillige behandling.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af forskellige lov-
bestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag
af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af
autorisationer m.v.).*

(Lovforslag nr. L 81).

Under Folketingets behandling af lovforslag
til nedbringelse af de offentlige restancer i for-
året 1991 bebudede regeringen fremsættelse af
yderligere forslag herom. Nærværende lovfor-
slag skal derfor ses i forlængelse heraf og med
specielt det sigte at nedbringe restancerne til
det offentlige i dele af det private erhvervsliv.

Lovforslaget giver hjemmel til at nægte hen-
holdsvis tilbagekalde en autorisation m.v., så-
fremt den pågældende har betydelig forfalden
gæld til det offentlige, og omfatter en lang ræk-
ke erhverv, der udøves på grundlag af autori-
sation m.v. Om begrebet betydelig gæld til det
offentlige skal jeg henvise til de almindelige
bemærkninger til lovforslaget, hvor der er fore-
taget en nærmere definition heraf.

Jeg skal samtidig henlede opmærksomhed-
en på de af trafikministeren fremsatte lovfor-
slag nr. L 34 og L 35 1991-92 om at indføre
tilsvarende bestemmelser for bus- og godskør-
sel.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med
bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til
hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om social
bistand og lov om kommunal udligning og gene-
relle tilskud til kommuner og amtskommuner.
(Finansiering af udgifter efter bistandsloven til
flygtninge, tilskud til kommunerne vedrørende
sociale udgifter til flygtninge).*

(Lovforslag nr. L 82).

Et lovforslag blev fremsat for Folketinget
den 15. maj 1991, men ikke færdigbehandlet.
På baggrund af de indkomne høringsvar og
vurderingerne af de kommunaløkonomiske
konsekvenser er der foretaget nogle ændringer
i forslaget.

Før 1. januar 1987 dækkede staten fuldt ud
udgifter efter bistandsloven til en flygtning.
Det gjaldt, indtil flygtningen havde klaret sig
selv i en sammenhængende periode på to år.
Refusionsperioden for en flygtning kunne efter
denne regel vare hele livet.

Med virkning fra 1. januar 1987 begrænse-
des refusionsperioden til 6½ år. Når de 6½ år
er gået, får kommunerne og amtskommunerne
statsrefusion efter lovens almindelige regler.

Disse regler har mødt kritik fra statsreviso-
erne og fra kommunerne.

Statsrevisorerne har i en beretning om dansk
flygtningeadministration fremhævet, at det er
vanskeligt at gennemføre en økonomisk for-
svarlig administration, når den myndighed
(kommunen eller amtskommunen), der har an-
svaret for en institution og dens økonomiske
forhold, får udgifterne dækket fuldt ud af sta-
ten. Dernæst fremhæves det, at der burde være
et mere udbygget samarbejde mellem kommu-
nerne og Dansk Flygtningehjælp i forbindelse
med, at kommunerne overtager integrations-
ansvaret. Endelig peger statsrevisorerne på, at
der bør lægges mere vægt på indsatsen for
flygtninge i den tidlige del af integrationsfasen.

Kommunerne har fremhævet, at det har vist
sig vanskeligt i løbet af de 6½ år at få flygtninge
bragt i stand til at klare sig uden hjælp til
forsørgelse m.v., og i denne forbindelse har
kommunerne også gjort opmærksom på, at de
økonomiske betingelser for at aktivere flygt-
ninge ikke er tilstrækkelige.

Fra kommunal side er der peget på, at
6½-års-grænsen virker urimelig, når det gælder
udgifter til bl.a. flygtninge med vidtgående fy-
siske eller psykiske handicap, hvor udgiften til
den enkelte flygtning kan have et betydeligt
omfang også ud over de 6½ år. Der er endvide-
re gjort opmærksom på nogle mindre grupper
af udlændinge, der burde være omfattet af de
særlige regler om flygtningerefusion.

Dette er baggrunden for dette forslag, som –
inden for en samlet uændret økonomisk ram-
me – sigter på at reducere de udgiftsområder,
hvor der er 100 pct. statsrefusion. Samtidig

[Socialministeren]

lægger forslaget op til et øget samarbejde mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne, der får bedre muligheder for at øge indsatsen for flygtninge i den tidlige del af integrationsfasen, herunder ved at give beskæftigelsesfremmende tilbud.

Forslaget imødekommer ligeledes kommunernes ønske om, at der skal tages hensyn til deres sociale udgifter til flygtninge efter udløbet af 6½-års-perioden, idet der indføres et særligt tilskud, der aftrappes over tre år. Sammen med reglen i bistandsloven om flygtningerefusion i 6½ år betyder det, at kommuner med flygtninge i 9½ år efter opholdstilladelsen får økonomisk kompensation.

Kommunernes synspunkter imødekommes ligeledes med hensyn til udgifter til visse flygtninge med handicap og uledsagede flygtningebørn, og gruppen af udlændinge, der er omfattet af de særlige regler i bistandsloven om refusion for udgifter til flygtninge, udvides med nogle mindre persongrupper.

De enkelte elementer i forslaget er følgende:

Udvidelse af persongruppen. Gruppen af udlændinge, der omfattes af de særlige finansieringsregler, udvides med nogle mindre persongrupper, der får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Det drejer sig om:

- familiesammenføringer af børn over 18 år
- familiesammenføringer til personer med opholdstilladelse af humanitære grunde
- personer, der efter afslag på asyl får opholdstilladelse efter den nævnte bestemmelse i udlændingeloven.

Refusion. Udgifter efter bistandsloven refunderes med 75 pct. i de første 6½ år.

Dog foreslås 100 pct. refusion af kommunernes udgifter:

- til kontanthjælp i de første 1½ år (svarende til integrationsperioden) og
- til handicappede og uledsagede flygtningebørn; denne refusion kan vare ud over 6½ år.

Aktiveringstilskud:

- 1.000 kr. pr. måned for flygtninge, der beskæftiges i de beskæftigelsesfremmende ordninger
- Socialministeriets aktiveringstilskud på 2.040 kr. pr. måned, jf. bistandslovens § 133, stk. 3, suppleres med et særligt tilskud på 1.020 kr. pr. måned for flygtninge.

Ansvar for integrationsarbejdet:

- det fastsættes, at kommunerne efter 18 måneder har ansvaret for integrationen af flygtninge; for familiesammenførte gælder dog særlige regler, der sikrer, at familien holdes samlet enten under Flygtningehjælpen eller under kommunen
- kommunerne får et tilskud på 2.000 kr. for hver måned, de overtager ansvaret for en flygtning fra Dansk Flygtningehjælp tidligere end efter 18 måneder.

Tilskud til kommunerne:

- et tilskud på 10.800 kr. pr. år pr. flygtning med opholdstid 1½-6½ år. Beløbet svarer til 900 kr. pr. måned
- et tilskud pr. år pr. flygtning med opholdstid mere end 6½ år. Tilskuddet ydes på grundlag af et beregnet merudgiftsbehov på 20.000 kr., og det aftrappes over tre år
- et tilskud på 13.750 kr. pr. år pr. 1-5-årig flygtning
- for 1992 afsættes ekstraordinært 10 mio. kr. til kommuner, der i årene 1987-91 har haft særlig store udgifter til enkelte flygtninge efter bistandsloven.

De enkelte elementer udgør en helhed, der sigter på en samlet løsning af en række økonomiske problemer, der er rejst i forbindelse med det offentlige bistand til integration af flygtninge. Forslaget vil rette op på nogle skævheder i fordelingen af udgifter til flygtninge, og samtidig forventer regeringen, at integrationsarbejdet vil blive styrket til gavn for flygtningene.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m.

(Lovforslag nr. L 83).

I dette lovforslag foretages en revision og modernisering af den gældende lov om gødning og grundforbedringsmidler.

Formålet med lovforslaget – som med den gældende lov – er at sikre forbrugeren, hvad enten han er landmand, skovbruger, gartner eller haveejer, den bedst mulige oplysning om